

Istenem,

az ember békéért foháskodik, de közben karddal igyekszik azt biztosítani. Hozzád kiált, hogy Te a béke Istene vagy, adj hát békét teremtményeidnek.

Uram, mi testben, lélekben, ösztönben és tanultságban, országban és népben, nyelvben és családban élünk. Társadalmi létünk alapja, hogy minél kevésbé korlátozzuk egymást, de a közösség az egyénnek is a legnagyobb biztonságot adhatja. A szabadság a modern világ csúcspontja, amely egyre inkább elfordulni látszik Isten szabadságeszményétől. Isten a választás szabadságát adta nekünk, nem pedig a parttalanságét. Ahogyan a folyó a maga kivájt medrében siet a tenger felé, úgy az embernek is értékrendje medrében élve kell sietnie a rá váró Istenhez. Parttalanná válva a szabadság, akár a folyó, az ember ellen fordul, és szertelen áradása kárt, szenvedést, pusztulást hoz.

Uram, a szabadság nem a teremtés lényegével való szembefordulás szabadsága. A parttalan szabadság a totális önzés magasztalása, a Sátán útja, amely mindent ígér, de végül mindenkit magára hagy, lelkiileg elveszejt. A háború legősibb lényege a zsákmány. Asszony, földi javak, lakóhely, ország megszerzésére irányul. A háború és a gyilkosság azonban ellenkezik az ember lelkébe írt törvénnyel, ezért a harcolókat mindig nemes eszmékkel kellett felvértezni saját lelkiismeretük ellen. Az otthon, az ország, az utódaink vagy éppen hitünk és életmódunk védelmére évezredek óta nemhogy bűn, de egyenesen szent kötelesség volt kardot rántani. Minthogy ezek az értékek valódi értékek, ezért ma is könnyen eltévedhetünk a védelmükre alkalmazható vagy ránk kényszerített eszközök megítélésükor. Anélkül, hogy a politika és a manipulációk világába tévednénk, nekünk, jézusi tájékozódású keresztényeknek el kell döntenünk, hová forduljunk. Mai világunkban egyre nehezebb a tájékozódás. Nem a kényszerítő hatalom, hanem a túlzott információk zaja nyomja el a lelkiismeretet. Minden ma előbukkanó szörnyűség mögött kitapintható a mammon, az anyagi haszonszerzés ördögi vágya. Fegyvergyárak nélkül nincs fegyverexport és fegyverszükségletet teremtő háború. Ahogyan emberszeretet nélkül sem lehetséges Isten-szeretet, úgy anyagi érdekek és hatalmi rivalizálás híján sincs modern háború.

Gondolkodjunk el, hogy keresztény magyarként, egy viszonylag békés, ma szerencsére háborúellenes ország fiaként mit tehetnénk többet a lelkek megbékéléséért, hogyan döbbsenhetnénk rá a vért ontani is hajlandókat, hogy a gyilkolás csakis a Sátán útja. Imádkozhatunk mi békéért a Jóistenhez, ha önmagunk nem teszünk érte. Az ember dolgát Isten nem végezheti el, és az üres szavak nem hoznak sem békét, sem megigazulást. Végigfut a világon a döbbsen, amikor nyílt tömeggyilkosságokról, egész városok lerombolásáról kapunk hírt, de ha nem mondjuk ki legalább a környezetünk számára hangosan és érthetően, hogy ez nem Isten terve, ebben mi nem akarunk részt venni, akkor ne gondoljuk, hogy csendes imánk véget vethet a szenvedésnek.

Testvéreim, a világ túl nagy és bonyolult ahhoz, hogy minden kérdésére, talányára, ellentmondására és harcára személyes, alkalmazható választ adhassunk. Jézus világosan megmondta, hogy a Lélek fog elvezetni bennünket a teljes igazságra. Az Istent kereső szív várja és hívja a Lelket, hogy az ő erejével megbirkózzon anyagba zárt embervoltunk kétségeivel, talányaival és gyengeségével. Imádkozzunk, hogy az erőszak felismerése és mély átlátása Krisztusra figyelő szívünkéből váltsa ki a mindenkor érvényes jézusi választ! Ezt megértve és ezért foháskodva kérünk, segíts, és adj békét, Uram!

Benyhe István